

عنوان مقاله:

بررسی شبکه های سیار موردی و پروتکل های مسیریابی آن

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات بین رشته ای در مدیریت و مهندسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هانی سلطانی گوهری - دانشجوی دکتری تخصصی مهندسی معدن استخراج مواد معدنی دانشگاه آزاد اسلامی سیرجان، کرمان، ایران

محمد جلالی نژاد - دکتری فقه و حقوق خصوصی دانشگاه فنی و حرفه ای استان کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

شبکه های سیار موردی شامل یک گروه از گره های مستقل با توانایی انتقال بیسیم هستند. در این شبکه ها هر گره میتواند با گره های متحرک دیگر با اتصالات بیسیم یا با تکیه بر گره های دیگر به عنوان مسیریاب 2 در ارتباط باشد. شامل مجموعه ای از گره های توزیع شده اند که با همدیگر به طور بی سیم ارتباط دارند. نودها میتوانند کامپیوتر میزبان یا مسیر یاب باشند. نودها به طور مستقیم بدون هیچگونه نقطه دسترسی با همدیگر ارتباط برقرار میکنند و سازمان ثابتی ندارند و بنابراین در یک توپولوژی دلخواه شکل گرفته اند. هر نودی مجهز به یک فرستنده و گیرنده میباشد. مهمترین ویژگی این شبکه ها وجود یک توپولوژی پویا و متغیر میباشد که نتیجه تحرک نودها میباشد. هر گره دارای یک محدوده ی رادیویی است و ارتباط بین گره ها بدون وجود زیرساخت ثابت انجام میشود. در سالهای اخیر با پیشرفت تکنولوژی بیسیم، شبکه های سیار موردی بطور گسترده ای به کار گرفته شده اند. این شبکه ها بدون هیچ زیرساختار ثابت و مدیریت مرکزی در هر محیطی که نیاز باشد تشکیل میشوند. در این مقاله در مورد شبکه های سیار موردی ویژگیها و مزایایی نظیر بیسیم بودن رسانه انتقال، مسیریابی چندگامی، هزینه کم استقرار شبکه، پیکربندی پویا و ... بررسی می کنیم و به پروتکل های مسیریابی شبکه موردی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

شبکه موردی، مسیریاب، بی سیم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883414>

